

[Finansministeren]

justitsministeren har planer om i 1979 at søge gennemført en forbedring på dette område.

Så foreslår man at forøge hædersgaverne til besættelsestidens ofre, og derfor vil jeg gerne gøre opmærksom på det lovforslag fra regeringen, som vi vedtog i sidste uge, om denne sag, og merudgifterne er indeholdt i den foreslåede lovreserve.

Om de øvrige ændringsforslag skal jeg nøjes med at konstatere, at regeringen på disse områder prioriterer på en anden måde end centrum-demokraterne.

Kristeligt folkeparti udviser – hvilket jeg påskønner – tilbageholdenhed med at stille ændringsforslag. Hvad angår det beløbsmæssigt største af dem, som vedrører politiet, henviser jeg til de bemærkninger, jeg allerede har gjort.

Fra det radikale venstre er der uden for betænkningen stillet nogle få ændringsforslag, der tilsammen indebærer merudgifter på godt 150 mill. kr. Flere af forslagene om øgede bevillinger vedrører områder, som også regeringen prioriterer højt. For en række af disse poster gælder det imidlertid, at der allerede i regeringens finanslovsforslag er indeholdt udgiftsstigninger. Fru Grethe Philip har selv redegjort for spørgsmålet om øgede bevillinger til Flygtningehjælpen, hvor regeringen har stillet et beløbsmæssigt højere forslag end det ændringsforslag fra det radikale venstre, som nu er taget tilbage. Jeg bemærkede mig fru Grethe Philips øvrige bemærkninger, men er ikke enig i dem.

For de øvrige poster finder regeringen ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for de yderligere forhøjelser, som foreslås. Et af forslagene går ud på at forhøje uddannelsesstøtten. Jeg har allerede i et svar til hr. Kaj Hansen sagt, hvad regeringens politik er på dette område.

Socialistisk folkeparti stiller som sædvanlig ændringsforslag, som indebærer ophør af Danmarks medlemskab af EF og NATO. SFs synspunkter på disse områder er velkendte. De har været diskuteret i årevis, og jeg finder ikke anledning til i denne sammenhæng at kommentere dem yderligere.

Ændringsforslagene fra Danmarks kommunistiske parti afspejler for en væsentlig dels vedkommende dette partis velkendte indstilling, som vi ofte har begrundet vor uenighed i. Det gælder bl. a. ændringsforslagene vedrørende bevillingerne til EF, forsva-

ret, folkekirken og arbejdsretten. Herudover fremsættes mangfoldige forslag om merudgifter, som jeg skal undlade at kommentere nærmere, idet jeg finder, at de, ganske uanset hvad fru Tove Jørgensen siger, er udtryk for en uansvarlig overbudspolitik, og i øvrigt har en del af disse forslag tidligere været behandlet i folketinget.

Retsforbundet stiller ændringsforslag, som tilsammen indebærer en nettobesparelse på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på knap 4 mia kr. Jeg kan konstatere, at der i vidt omfang er tale om de samme forslag, som har været stillet tidligere år. Det gælder besparelserne som følge af ønsket om udmeldelse af EF, ophævelse af samtlige landbrugsordninger, omdannelse af statsvirksomheder til private forretninger, afvikling af de fleste former for erhvervsstøtte og erhvervsfremmende foranstaltninger. Regeringen deler ikke disse synspunkter og må alene af denne grund afvise retsforbundets ændringsforslag. Hertil kommer, at ændringsforslagene netto har en betydelig aktivitetsdæmpende virkning og dermed vil forøge arbejdsløsheden, hvilket ligeledes er uacceptabelt.

VS har uden for betænkningen stillet nogle få ændringsforslag, som regeringen ikke kan stemme for.

Så er jeg nået til fremskridtspartiets ændringsforslag. Finansudvalgets formand har allerede karakteriseret dette partis bevidste tilsidesættelse af de almindelige regler for finanslovbehandlingen, som andre partier følger, og jeg er enig i formandens betragtninger og har ikke yderligere at tilføje.

Til trods for at der kun har været ganske kort tid til rådighed til at se på fremskridtspartiets ændringsforslag, så har jeg forsøgt at danne mig et indtryk af indholdet. Jeg må sige, at det er deprimerende læsning, men det er der jo råd for, for jeg ser, at i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1011 siger fremskridtspartiet, at skattelettelserne giver øget spiritussalg. Omvendt vil overgangen til fremskridtssamfundet allerede fra 1979 indebære langt færre problemer for befolkningen, og det vil medføre en nedgang i spiritussalget. Man forstår, at der er noget, der trækker i hver sin retning, og derfor var det jo med spænding, at jeg slog op på selve kontoen for at se, hvad nettopåvirkningen i fremskridtssamfundet nu bliver. Kontoen stiger med 10 mill. kr., så der bliver altså behov for mere